

• Foto Urs Arnet, 1987

Wikov 40 – 898

Wikov Standard výrobou čísla 898 byl vyroben v roce 1934. Šlo o dlouhá léta, o čemž svědčí i fotografie pořízená v následujících letech, kdy bylo auto ještě používáno v běžném provozu. V době normalizace emigroval wikov i s jeho tehdejší majitelkou do západní Německa, kam jezdil tento Standard příjezd po vlastní ose. Počten byl 31. 10. 1980 v příhraničním městě Marktreuth (dříve prostějick nálehu Chebu).

WIKOV 40 (1934) KATEGORIE VINTAGE B

• Paměťníci samozřejmě poznali výstředek zadní strany ze Světa Motorů. Wikov Standard (obrázky vpravo) patří pane Šprincovi, zaměstnanci Agrárního Průmyslu. Podle charakteristické vlny v článcích byla fotografie pořízena v prvních letových dnech. (Foto Stanislav Karpný)

Dobové vozy

••• Fotografie od sebe dělí nejen třicetiletá vzdálenost mezi moravským Prostějovem a italským Rootem (Root je obec nedaleko Laurerová, sídla 80 let, 1934 – 2014). (Z archivu MZŠ v Brně a současně Jitka Pollak)

••• Tyto fotografie už mají k sobě blíže 1982 – 2014. (Z archivu Jana Kralíka a Jitky Pollak)

typ	WIKOV 40 Standard
motor	řadový štyřválec s nerezovým OHK
číslo motoru	898
objem, vrtání/zdvih	1 941 cm ³ /76/107 mm
číslo rámu	898
rok výroby	1934
nosnost	3000 mm
rozchod	1280 mm
karoserie	čtyřmístná limuzína se spřávanou záďí
převodní magnit	p. Šprinc, Prostějov
nový majitel	Urs Arnet, Root, Sejšovsko
od	1982
dokončení renovace	1986

Urs Arnet, současný majitel, jej objevil v roce 1982 v interieru časopisu Oldtimer Markt. Chvil nčeo raritního, auto se mu líbilo, a tak se přes Adolfa Babuška (od roku 1968 ve Sejšovsku bývalý odborník na československá historická vozidla) negativně dovedl více i o značce Wikov. Pátral současně nacházel a 23. 10. 1982 Wikov 40 vč. 898 odjíždí z německého Mitterteufu (15 kilometrů od Marktreuthu) do Sejšovska. Tenkrát se však už wikov vešel na voze odvahové služby. Bezprostředně poté byla zahájena rozsáhlá detailní renovace. Náročnou opravu prováděl agrární bratřovský systém a samostatný motor. Za nové byly vyměněny nejen opotřebované páry, ale i další díly, mezi nimiž byla například i nová vyř-

běni ozdobení kolečka olejového terpadla. Při generální opravě byly zjištěny prakticky všechny vřch. Ta byla tedy jako jedna z mála součástí nahrazena hlavou z jiného motoru Wikov 40. I ta si však vyžádala přebroušení ventilů a oprava vačkové lišádky. Posledí precizní italský jezik.

• Urs Arnet při první skúšební jízdě zrenovovaného podvozku v srpnu 1984. (Z archivu Urs Arnet)

••• Podle fotografie z továrního prospektu vydaného v roce 1934 byl Wikov 40 Standard dodáván i s jízdním kufrem. Později měl také dvoudobový provoz, s jízdním odstavcem. Některé, se kterými však byla blokována i kapota motoru.

• Wikov v č. 898 se dostal do Sejšovska téměř v původním stavu. Během let, se jako výřitka vozů se třicetiletými lety, dočkali výměny plechů, stávků na brzdění a také nových zážehových svítek a hlásků, které byly doplněny i do přetřech hlásků. Za povšimnutí stojí například ČS. klamou byl povolen už vln vlnění na svou polovinu, cestu v létu podobně. (Z archivu Urs Arnet)

Renovace vozy

• Generální oprava motoru proběhla ve Sejšovsku, až po jeho padesátiletém provozu. Zřídil při ní nové páry a jiné opotřebované díly. (Foto Jitka Pollak)

••• Čtyřmístná limuzína Wikov 40 Standard měla velmi pohodlnou sešitá kabina s kvalitní látkou. Přístrojová deska obsahovala tachometr s denním počítadlem, ommetrem hodiny (včetně měřicího žeger), dálniční oje a další obyčejné přístroje. Jízdní byl osazen i na zážehové vyrábění wikov Standard měl však na rozdíl od kolony přímořovaného vozu v základě vybavení pouze jeden středí (přídí řádcom samostatně) a nebyl vlny dodáván k hláskům. (Foto Jitka Pollak)

V srpnu 1984, po vyzkoušení opraveného podvozku, přichází na řadu konečné i karoserie. Ačkoli zvenku vypadal wikov poměrně zdravě, po rozebrání se zjistilo, že je nutno opravit nejen některá zkorodovaná místa, ale i narušenou nosnou dřevěnou konstrukci. Vlna dostal samostatně nový lak (mimořadcom při renovaci byl oděven i přívěs). Ten byl malý (tenký oděs), čalounění, původní zachovalé doplňky byly nově podmořeny a spájkou na své místo se osadily i zrenovované palubní přístroje. Dne 24. 11. 1986, tedy po 49 měsících od jeho zakoupení, byl Wikov Standard vč. 899 připraven v plném lánku k první oficiální jízdě. Jedna z prvních vedla v létě 1987 do Francie – do Burgundie. Více než 500 km tam a dalších 500 km vlně: Nlážovni žněd, kveř rozbíhá

Urs Arnet, majitel a renovátor, s vozem absolvoval už více než 10 000 km, které předtázvaly nespočet krázejích zážeků na mnoha veteránských srazích a setkáních. Velmi populární československý automobil na nich byl bezopora vždy vítanou ozdobou. Při poběhu na fotografie vozu pořízené v roce 2014 se zdá už neuvěřitelné, že je tento Wikov už 28 let po renovaci!

• Urs Arnet se svým wikovem na „VI. Tatra Treffen“ konaném 25. – 26. června 2005 v Laurerová. (http://www.tatra.cz)

• Foto Urs Arnet, 1987

